

[Brorsen.]

det hele bliver mere og mere indfiltret, har været en saadan, at det kunde være paa sin Plads, at der her blev nedsat en Kommission, saaledes at man efterhaanden kunde naa til større Enkelhed paa dette Omraade. Og er der Tale om en helt ny Lovgivning, hvor det netop er af Betydning, at ogsaa Folk uden for Rigsdagen deltager i Overvejelserne, er det naturligvis i sin Orden, at man nedsætter en Kommission, men jeg mener, at man maa advare imod at gaa for vidt paa dette Omraade. Vi maa jo nemlig huske paa, at det, der er Meningen med det hele, er, at vi, der er valgt ind i den danske Rigsdag, i Almindelighed har Forpligtelse til at besørge det fornødne med Hensyn til Lovgivningsarbejdet, og at det først og fremmest er de parlamentariske Ministres Pligt at gaa foran i det Arbejde, der skal udføres her paa Rigsdagen. Der er jo hos den nuværende Regering en Tendens, ikke mindst for Tiden, til at skubbe lidt ubehagelige Sager fra sig og putte dem i en Kommission. Jeg tror, man maa advare imod at gaa for vidt paa dette Omraade, og hvad angaar Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af de Ændringer i Forfatningen, der her er Tale om, har jeg og mit Parti den Opfattelse, at en saadan Kommission er ganske overflødig.

Det er jo, som jeg allerede har sagt, ikke saa længe siden Spørgsmaalet blev behandlet her paa Rigsdagen, sidst i Samlingen 1934—35, og gaar vi tilbage til den nuværende Grundlovs Vedtagelse i 1915, saa gik der jo mange og lange Forhandlinger forud ogsaa for den, hvor alle disse forskellige Spørgsmaal, der vedrører hele Forfatningsproblemet, grundigt blev gennemgaaet, og derfor mener jeg, at det i Virkeligheden er overflødig for at undersøge de Forhold, der er nævnt her i Forslaget, at nedsætte en Kommission. Jeg vil for øvrigt sige, at der havde været større Grund til at nedsætte en Kommission i sin Tid, jeg tænker her paa Tiden forud for 1915, for da var der Tale om en ret fundamental Ændring i hele Landets Forfatning. Under de Forhandlinger, der blev ført i Rigsdagsudvalget 1934—35, blev der indsamlet et meget betydeligt Oplysningsmateriale angaaende Forfatningsforholdene i andre Lande, og jeg tror i og for sig ikke, at man kan indsamle meget mere, end vi allerede er i Besiddelse af i Retning af Oplysninger med Hensyn til, hvorledes Forfatningsspørgsmaalet er ordnet andetsteds. Det kan naturligvis altid, naar man skal ændre Landets Grundlov, have sin Be-

tydning at se paa, hvorledes man har ordnet sig i andre Lande, men jeg mener, som sagt, at vi allerede sidder inde med tilstrækkelige Oplysninger paa dette Omraade; det eneste, jeg kan tænke mig, man maaske kunde savne, er Oplysning om, hvorledes det er gaaet i Diktaturlandene, og jeg ved ikke, om det er det, man har tænkt paa fra Regeringens Side, naar man nu vil have Sagen i en Kommission, og om man vil søge at skaffe saadanne Oplysninger til Veje, naar Kommissionen nu skal til at arbejde.

Men altsaa, for et Par Aar siden var den nuværende Regering fuldstændig paa det rene med, hvorledes Sagen skulde løses, og der udtaltes ved den paagældende Lejlighed meget bebrejdende Ord over for det umedgørlige Landsting, og Forfatningen er jo i det hele taget et Tema, der er blevet talt uhyre meget om ved de politiske Møder forud for Landstingsvalget nu i September. Derfor kunde man jo egentlig ved at se dette Forslag faa den Opfattelse, at der inden for Regeringen og inden for Regeringspartierne er opstaaet nogen Usikkerhed med Hensyn til Løsningen af Spørgsmaalet. Man indretter sig aldeles ikke paa, at Sagen nu skal løses hurtigt. Det var Tilfældet tidligere. Og man faar i det hele taget det Indtryk, at mange Ting, der hastede ganske uhyre forud for Landstingsvalget, aldeles ikke haster nu. Man faar Indtryk af, at der efter de bedste udenlandske Mønstre i alt Fald foreløbig er lagt en Trearsplan fra Regeringens Side. De to Regeringspartier vil med alle til Raadighed staaende Midler se at holde sammen inden for den Trearsperiode, der er tilbage, inden vi skal have Folketingsvalg, og denne Sag vil man altsaa skaffe til Side ved at putte den i en Kommission. Saa er Forholdet jo det, at Gardinerne rulles ned, og førend om et Par Aar, i Sommeren 1938, faar Offentligheden ikke noget at vide om, hvorledes Forhandlingerne forløber inden for denne Kommission. Jeg synes, at det, da man var saa uhyre selvsikker for et Par Aar siden, ser lidt mærkeligt ud, ogsaa paa Baggrund af det, man altid fortæller os om den ualmindelig handlekraftige Regering, vi har siddende ved Statens Ror i Øjeblikket. Det kan næsten se ud til, at Kræfterne er ved at svigte, og at man ikke er saa sikker, som man var for et Par Aar siden.

Jeg paaskønner naturligvis, naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og tidligere den højtærede Statsminister begrundet Nedsættelsen af Kommissionen med, at de vil tage Hensyn til Mindre-